bobo

leuk en leerzaam

Kleutertje Knutsel
Een tuin vol dieren-1

Nr 26
losse nummers f 1,30
België 21 F.

bobo

Opa en oma zijn verhuisd naar een mooi huis in de stad. Oma wordt al een beetje oud. In de stad kan ze gemakkelijker boodschappen doen. En dat zijn er vandaag een heleboel, want de kinderen zijn komen logeren.

Ook Tsjoek-Tsjoek. De kinderen vinden het een heerlijk huis. Want ónder de kamer en de keuken is nóg een grote kamer. Die is voor de kinderen, om er te spelen. Er staat een pingpongtafel. En een sjoelbak.

„Moet je nóú eens kijken!" roept Boemsi ineens. „Je ziet hier halve mensen!" Voor het raam zie je alleen maar benen langslopen!

Dat moeten ze allemaal zien! „Dát is een mevrouw!" roepen ze. „En dát is een man. En dát een jongetje!" Dat zien ze aan de benen. Bobo klimt op de tafel met een groot stuk karton. Hij houdt het vóór zich. „Kijk dan!" roept hij. „Ik ben ook maar een half mens!"

logeren bij opa en oma

„Een half mens ben ik," lacht oma. „Zó moe ben ik van al die boodschappen. Kom maar naar boven, we gaan allemaal eten."

„Ik wil bést altijd bij je blijven, oma," zegt Boemsi. „Wat kan JIJ lekker koken! Jammer dat oom Slokop er niet is, die houdt zo van lekker eten!"

Boemsi weet niet dat oom Slokop héél dichtbij is. Hij is naar de stad gekomen om te kijken of alles goed gaat met de kinderen. Hij ziet ze niet.

Ja, tóch! Daar komen ze de speelkamer binnen. Gauw keert oom Slokop zich om en begint te dansen!

„Kijk nou eens!" roept Bobo. „Dansende benen voor het raam! Wie doet er nou zo gek!

Kijk dan! Dansende benen!" „Het is oom Slokop!" roepen de kinderen. Ze gieren van het lachen om die rare oom! En hij blijft spelen met de kinderen. Zo leert hij ook nog pingpongen!

Jip en Janneke

Bij tante Mies

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke zijn bij tante Mies.
Zij hebben in de tuin gespeeld.
En ze hebben een ijsje gehad.
En ze hebben bij tante gegeten ook. Worteltjes en biefstuk en pudding.
En nog meer pudding.
En het was veel lekkerder dan thuis.
Ziezo, zegt tante Mies. Jullie moeten naar huis.
Het is al zo laat. Ik breng jullie thuis met de tram.
Ja, zegt Jip heel slaperig.
Ja, zegt Janneke ook heel slaperig.
Jullie zijn erg moe he? vraagt tante Mies.
Ja, zeggen Jip en Janneke.
Wil je hier blijven slapen? vraagt tante Mies.
In het hele grote bed?
Jip en Janneke worden ineens heel wakker.
Mag dat? In het hele grote bed?
Het mag van mij, zegt tante Mies. Maar ik zal even je moeder opbellen, Jip. En ook Jannekes moeder.
Tante Mies belt Jips moeder op. En Jannekes moeder.
Het mag hoor, zegt ze.
En dan gaan ze naar bed.
In het grote bed.
Zonder pyjama, maar het is zo warm, het hindert niet.
Welterusten, zegt tante Mies.
Dag, zeggen Jip en Janneke.
Tante Mies gaat weg.
Slaap je al? zegt Jip.
Ik niet, zegt Janneke, jij?
Ik ook niet, zegt Jip, er zijn muggen.
Ja, zegt Janneke, ze steken.
Ik ga ze wegjagen.
En Janneke holt door de kamer. En ze slaat met de haarborstel.
En Jip rent ook door de kamer. En hij zwaait met het kussen.
Ze gillen allebei, en ze hebben zo'n plezier.
Tante Mies komt binnen.
Hee, hee, zegt ze, wat is dat hier!
Muggen, zegt Jip.
O, zegt tante Mies. Dan krijgen jullie allebei een beetje muggenolie. Jip een druppel op zijn neus. Janneke een druppel op haar arm. En nu gaan slapen.
Ik wil je niet meer horen.
Dan gaan Jip en Janneke slapen.
En de muggen denken: die kindertjes steken we niet. Die kindertjes zijn niet lekker. Ze ruiken naar muggenolie.

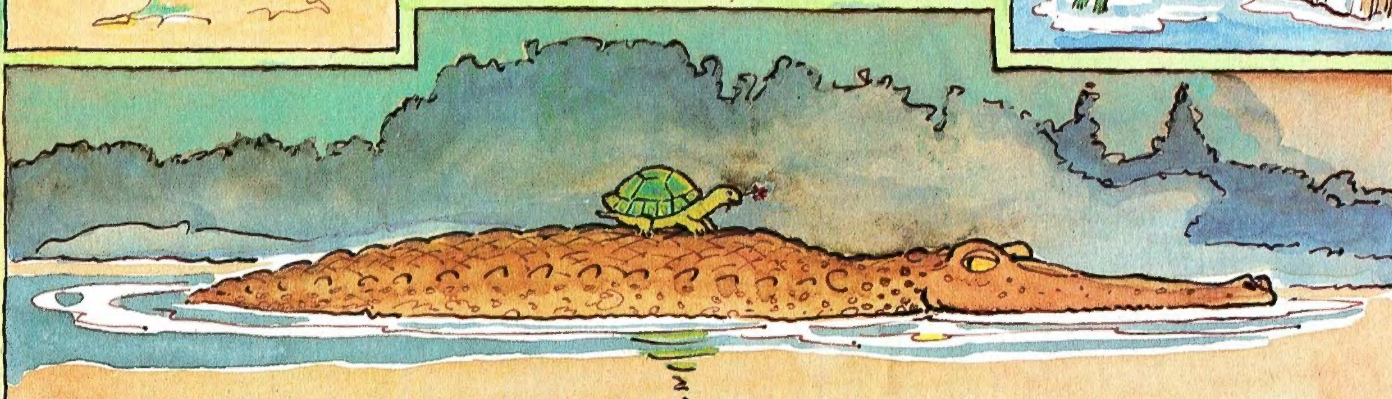
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

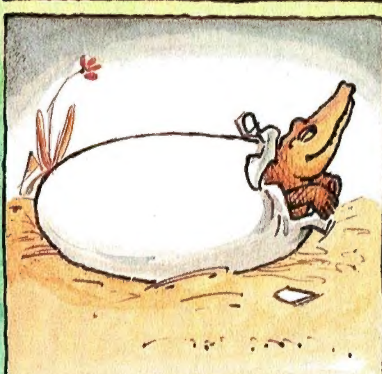

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een krokodil.
's Avonds ga ik naar de rivier,
daar wacht mijn vriend op mij.
Hij ligt in het water
en lijkt wel een boomstam.
We spelen onderzeeërtje
en als we naar beneden duiken,
draaien we heel snel rond.
Tot we duizelig zijn
en we gaan rusten in het zand.

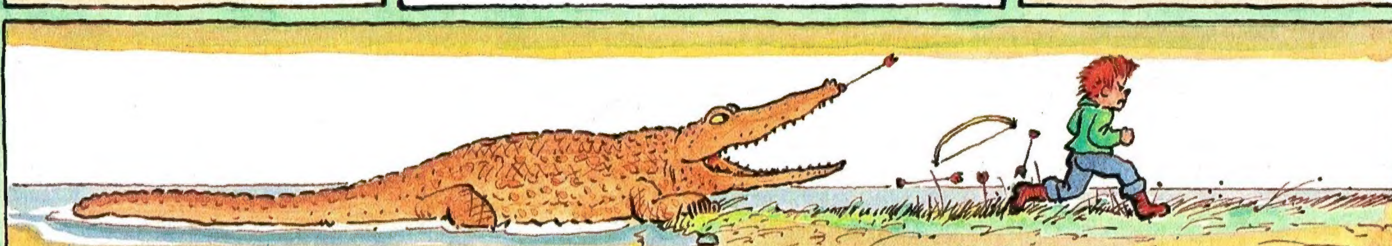

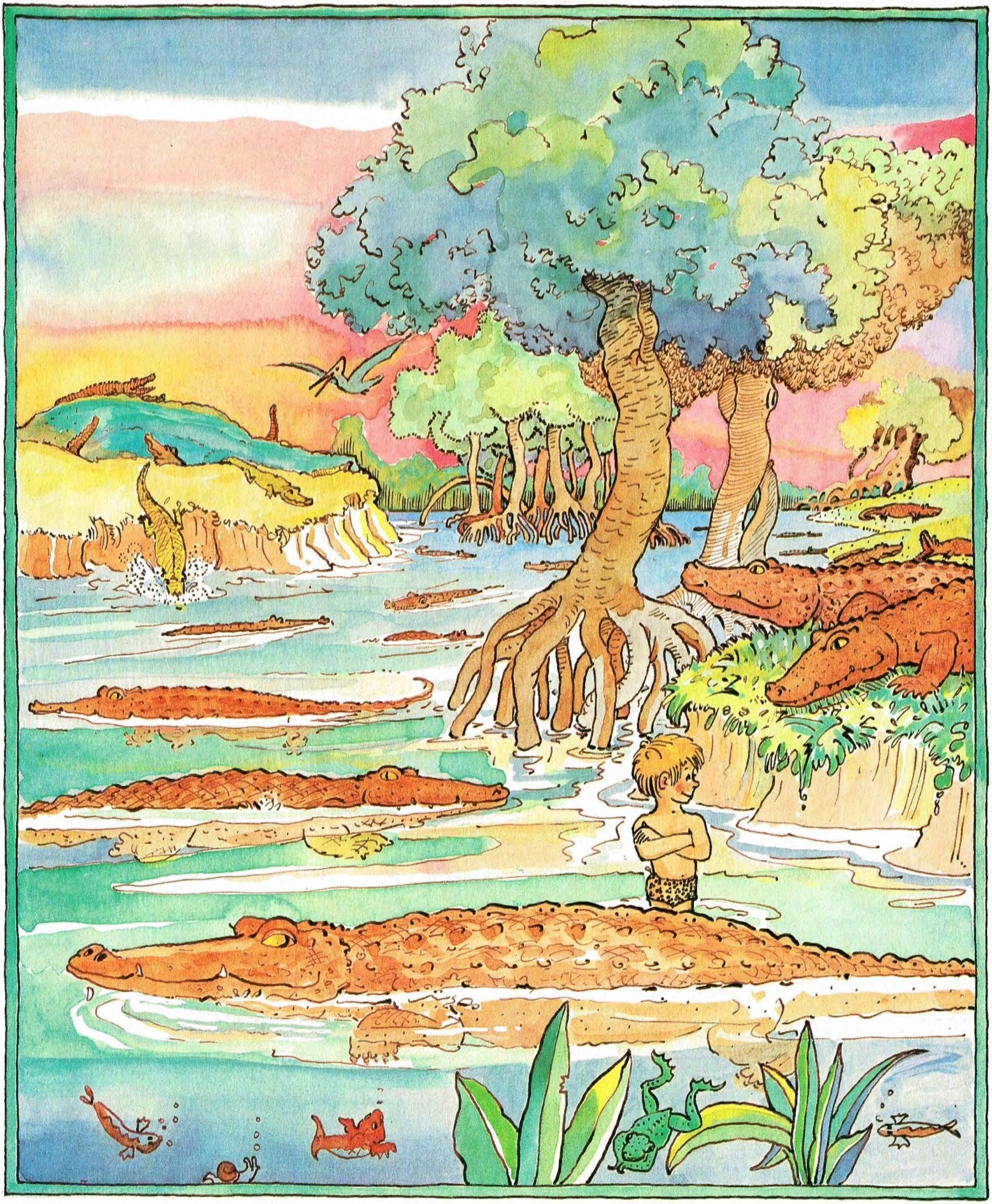

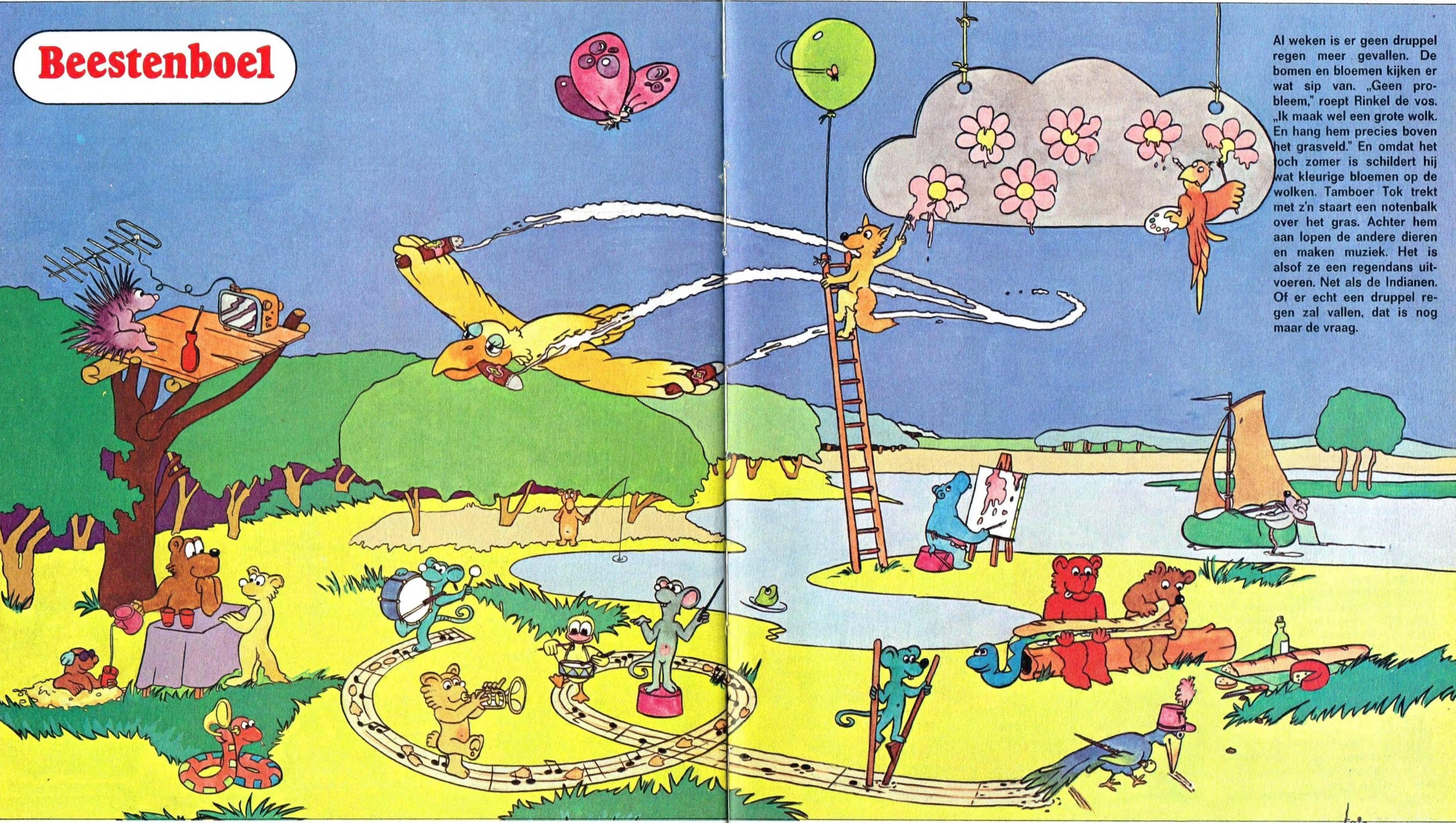
Weet je
wat krokodillen
willen?
Ze willen
BILLEN.
Billen om te bijten,
billen om te happen,
en lekker met hun bek te klappen.

Beestenboel

Al weken is er geen druppel regen meer gevallen. De bomen en bloemen kijken er wat sip van. „Geen probleem," roept Rinkel de vos. „Ik maak wel een grote wolk. En hang hem precies boven het grasveld." En omdat het toch zomer is schildert hij wat kleurige bloemen op de wolken. Tamboer Tok trekt met z'n staart een notenbalk over het gras. Achter hem aan lopen de andere dieren en maken muziek. Het is alsof ze een regendans uitvoeren. Net als de Indianen. Of er echt een druppel regen zal vallen, dat is nog maar de vraag.

Grote zus

Petra's moeder heeft een hele dikke buik. Wel zo dik als een luchtballon. Dat komt niet omdat ze te veel heeft gegeten, hoor.
Nee, er groeit een kindje in haar buik. Een broertje of een zusje voor Petra. Petra vindt het zó fijn. Nog fijner dan jarig zijn. Want een broertje wil ze graag hebben.

In het kleine kamertje boven staan de wieg en de kommode al klaar.
Nu halen moeder en Petra op zolder de babykleertjes, die van Petra geweest zijn, tevoorschijn. Luiers, slabbetjes, rammelaars, sokjes... van alles komt er uit de grote kast rollen.
„Hier zijn de flesjes. Daar kan hij uit drinken, hè mam? Waar moet ik ze leggen?"
„In die doos van het speelgoed," wijst moeder.
Petra zet de flesjes er voorzichtig in.
„Hé mam, heb jij die pieppop erbij gedaan. Vindt hij dat wel leuk?"
„Natuurlijk," zegt moeder, „babytjes spelen met alles. O kijk eens Petra, dit was jouw allereerste jurkje. Zò piepklein ben jij geweest."
„Nou, dat is wel héél piep," vindt Petra. „Het lijkt wel een poppekleertje."
„Ja, je hebt het maar een paar keer aan gehad. Toen was je er alweer uitgegroeid. Het is nog erg mooi. Leg het maar bij die stapel kleertjes."
„Een jongen moet toch geen jurkje aan," zegt Petra verbaasd.
„Nee, als het een jongetje wordt kopen we broekjes voor hem. En als het een meisje is krijgt ze dit jurkje aan."
„Maar jij zei toch dat ik een broertje kreeg!"
„Hoe kom je daar nou bij!" lacht moeder. „Ik kan toch niet zien of er een jongetje of een meisje in mijn buik zit. Het is nog een verrassing wat eruit komt."
„Maar ik wil alleen maar een broertje. Zusjes vind ik niet leuk. Die willen nooit zeerovertje spelen of cowboytje doen. Nee bah, een zusje, niks aan.
„Kletsmajoor. Er zijn genoeg meisjes die ook cowboytje spelen. Net als jij."
„Nee hoor, Evelientje wil het nooit doen met mij. Niet één meisje. Alleen maar jongens, Peter en zo."
Moeder haalt haar schouders op. „Laten we ons daar nu maar geen zorgen over maken. Het babytje is voorlopig nog te klein om cowboytje te spelen. En misschien wordt het wel een jongen. Wie weet."

Als Petra een week later uit school komt, vindt ze moeder niet thuis, maar tante Kristi.
„Ha die tante Kris!" roept ze blij. „Ben jij hier alleen? Waar is mama?"
„Mama en papa zijn in het ziekenhuis. De baby komt nou al. Leuk hè?"
Òf Petra dat leuk vindt! Ze danst door de kamer van plezier. „Ik krijg een broertje! Ik krijg een broertje!" zingt ze.
„Of een zusje," zegt tante Kristi. „We weten nog niet wat het wordt. Zodrá de baby er is, belt papa en dan gaan we kijken."
„Hoef ik vanmiddag dan niet naar school?"
„Als papa straks belt niet, anders wel. Dan halen we je vanmiddag wel van school als het nodig is."
„Dan hoop ik maar dat papa gauw opbelt," zegt Petra.
Ze hoeft niet lang te wachten want de telefoon gaat al. Petra vliegt er naar toe en neemt op.
„Hallo Petra, met papa," hoort ze zeggen. „Mama heeft niet één babytje gekregen, maar twee tegelijk!"
„Twéé broertjes!" gilt Petra opgewonden."
„Nee, twee zusjes. Nou, wat vind je daarvan?"
Petra zegt niets. Ze geeft de hoorn aan tante Kristi. „Ben ik weer Peutertje Pech," mompelt ze teleurgesteld. Stil gaat ze aan tafel zitten en neemt

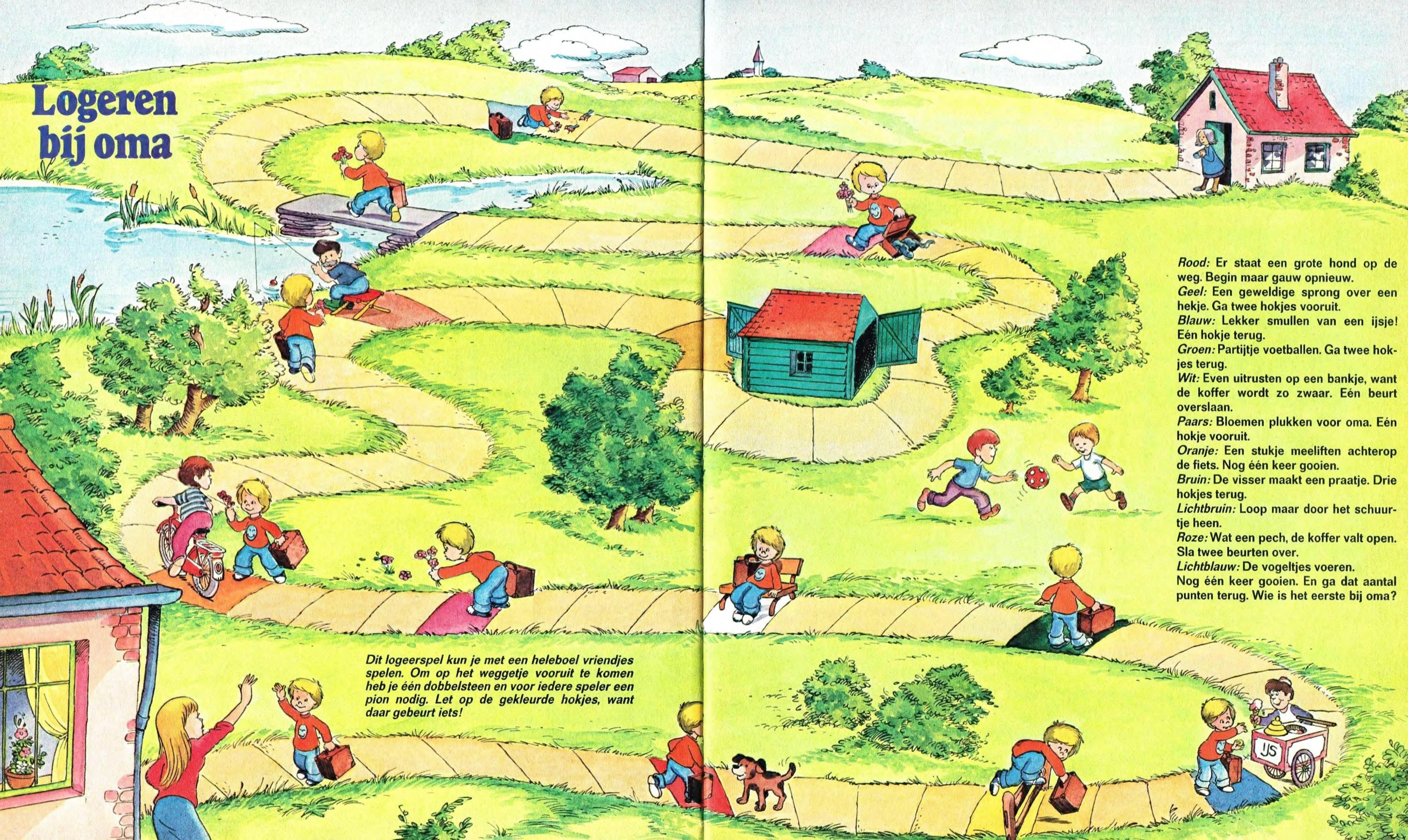
Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

een hap van haar boterham. Tranen komen in haar ogen. Twee zusjes en niet een broertje... ze vindt het zo jammer.
Tante Kristi hangt op. „Papa komt ons zo halen," vertelt ze. Opeens ziet ze Petra's verdrietige gezichtje. „Hé, wat is dat?
Tranen? Ben je niet blij met de babytjes?"
„Ik wou graag een broertje," snikt Petra.
Tante Kristi drukt Petra tegen zich aan. „Gekkie, twee zusjes zijn toch net zo leuk als een broertje. Wacht maar tot je ze ziet, dan vind je ze vast lief. Hoor, daar is papa met de auto. Droog gauw je tranen, dan gaan we naar mama."

Vader komt binnen. „Waar is m'n grote dochter!" roept hij vrolijk.
„Die moet me helpen. Petra, jij weet wel waar de witte babytruitjes liggen, zei mama. Nu we twee baby's hebben, moeten alle kleertjes mee. Doe ze maar in de bruine tas.
't Is een geluk dat we al zo'n groot kind hebben, Kris. Want als mama Petra niet had, dan was het veel te druk voor haar met twee van die peutertjes. Nu kunnen Petra en mama de baby's samen helpen. Dan hebben ze eigenlijk twee moeders."
O, wat voelt Petra zich nù groot. En zò blij!
Ze rent naar boven om de spulletjes te halen.
Als een echte grote zus.

Einde

Logeren bij oma

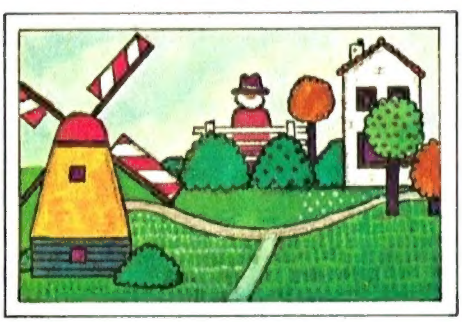

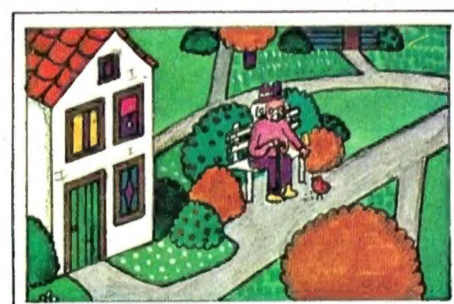
Dit logeerspel kun je met een heleboel vriendjes spelen. Om op het weggetje vooruit te komen heb je één dobbelsteen en voor iedere speler een pion nodig. Let op de gekleurde hokjes, want daar gebeurt iets!

Rood: Er staat een grote hond op de weg. Begin maar gauw opnieuw.
Geel: Een geweldige sprong over een hekje. Ga twee hokjes vooruit.
Blauw: Lekker smullen van een ijsje! Eén hokje terug.
Groen: Partijtje voetballen. Ga twee hokjes terug.
Wit: Even uitrusten op een bankje, want de koffer wordt zo zwaar. Eén beurt overslaan.
Paars: Bloemen plukken voor oma. Eén hokje vooruit.
Oranje: Een stukje meeliften achterop de fiets. Nog één keer gooien.
Bruin: De visser maakt een praatje. Drie hokjes terug.
Lichtbruin: Loop maar door het schuurtje heen.
Roze: Wat een pech, de koffer valt open. Sla twee beurten over.
Lichtblauw: De vogeltjes voeren.
Nog één keer gooien. En ga dat aantal punten terug. Wie is het eerste bij oma?

Opa op de foto

Jaap is met z'n opa op stap. Hij heeft zijn fototoestel meegenomen. Onderweg rust opa eventjes uit op een bankje. En Jaap maakt een ritje om het park met een trein. Op elk gekleurd stationnetje stopt de trein. Dan neemt Jaap een foto van opa. Aan het einde van de rit heeft hij vier foto's gemaakt. Welke foto is bij het oranje stationnetje gemaakt? Om dat te weten, stel je je voor, dat je ook in het treintje zit. Nu stopt het op het oranje station. Wat zie je? Welke foto krijg je dan? Heb je die gevonden, kleur dan het vakje eronder ook oranje. Zoek nu zelf verder welke foto op welk station gemaakt is.

Tekening: Saskia Wieringa-Lodder

beste ouders

Kofferspel

Een spel voor het hele gezin. Iedere speler krijgt een aantal kaartjes en laat ze aan de medespelers zien. Dan worden de kaartjes omgedraaid. Nu gaat het er om te onthouden waar de kaartjes liggen die met vakantie te maken hebben.

Dit Ravensburgerspel is te koop in de speelgoedzaak en de prijs is f 9,-

Poppetjes van kurk

Ieder kind kan zo'n poppetje van kurk zelf maken. Voor de armen en benen werden pijperagers of chenilledraad gebruikt. Het hoofd en het lijf zijn van kurk. Als versiering kan aan de uiteinden van armen en benen een houten kraal bevestigd worden.
Het chenilledraad is voor een kind makkelijk hanteerbaar, dus u zult bij dit karweitje niet veel hoeven te helpen.

Tot ziens Peutertje Pech

Deze week plaatsen we de laatste aflevering van Peutertje Pech en haar vriendinnetje Evelien. Deze verhalen van schrijfster Augusta van Stipriaan en tekenares Monica Maas worden binnenkort in een boekje gebundeld en door Het Spectrum uitgegeven.

NIEUW

En wat er toen gebeurde

Dit is Anoes. Een meisje van vijf jaar. Ze heeft genoeg van haar speelgoed en daarom stopt ze het in de rugzak van haar oom. Oom Beer gaat een wandeltocht naar België maken en beleeft daar allerlei avonturen. Schrijfster Simone Schell en tekenaar The Tjong Khing hebben deze serie speciaal voor Bobo gemaakt. Vanaf volgende week op pagina 10 en 11.

Versjesboek voor de kleintjes

Alweer een nieuw boekje van Miep Diekmann en The Tjong Khing! Net als in „Wiele wiele stap" sluiten de tekst en tekeningen aan bij de ervaringswereld van het kind. U kunt het boekje in de boekhandel kopen en de prijs is f 6,90.
Uitgave: Querido

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Zeven dieren heeft uw kind al voor zijn dierentuin. Maar die horen natuurlijk wel in hokken en kooien. Die zitten volgende week in Kleutertje Knutsel. In Bobo nr. 28 komt de rest van de dierentuin.

bobo **Nr. 26 – 29 juni 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
© Oberon 1979 nederland

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

KEUKEN

hoor eens,
de fluitketel fluit
wie staat er in de keuken?
je vader?
je moeder?
nee hoor, de kat.

de kat heeft twee bakken
één om van te eten
en één om in te. . .

goed zo!

